Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

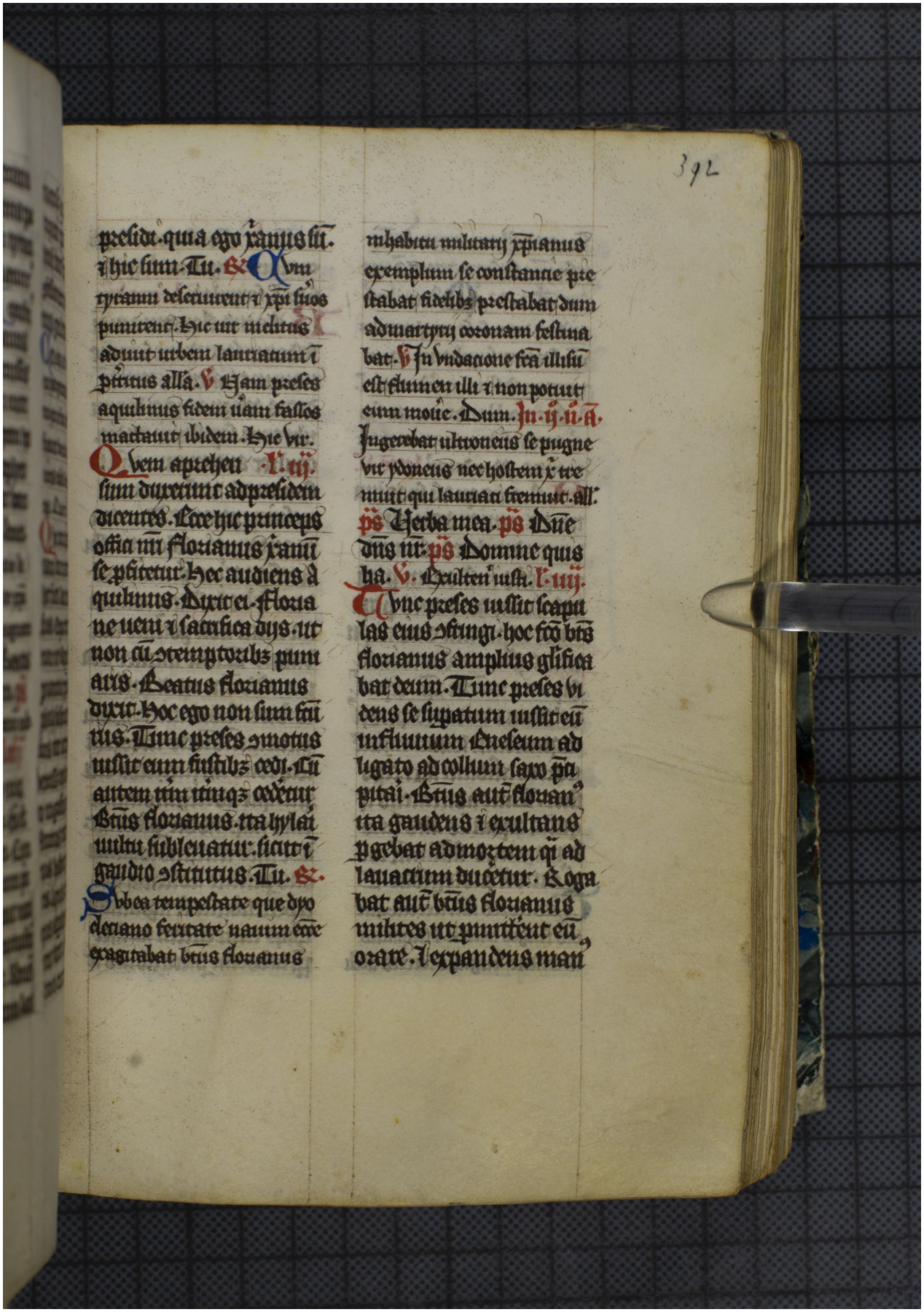

392

presidi. quia ego xpianus sit.
i hic sum. Tu. ℟ Qui
tyranni deseruerunt i xpi suos
punierunt. Hic ut michi
adiunt urbem lauriacum i
pitius alla. ℣ Iam preses
aquilinus fidem uam fassos
macauit ibidem. Hic ur.
Quem apreheu ·l·uij.
sum duxerunt adpresidem
dicentes. Ecce hic princeps
ossia uri floriamus xpianu
se pfitetur. Hec audiens a
quilinus. Dixit ei. Floria
ne ueni i sacrifica dys. ut
non cu stemptoribs puni
aris. Beatus florianus
dixit. Hoc ego non sum fai
ris. Tunc preses iussit
iussis. cedi. Cu
autem uinu uinqs cederet
Beatus florianus. ita hylari
uultu sibleuatur. sicut i
gaudio istitutus. Tu. ℟.
Ob ea tempestate que dyo
decano fertate nauim ere
exagitabat beatus florianus
in habitu militari xpianus
exemplum se constantie pre
stabat fidelibs prestabat dum
aduiartyri coronam festina
bat. ℣ In vndacione sta illisu
est flumen illi i non potuit
eum mouere. Dum. In·ij·u·A.
Fugerebat ultroneus se pugne
ut pdoneus nec hostem ꝛ tre
mut qui lauriaci tremunt. All.
ps Verba mea. ps Due
dus ur. ps Domine quis
ha. ℣. Exulten iusti. l·uij.
Tunc preses iussit scapu
las eius stringi. hoc fo bis
florianus amplius glificabat
deum. Tunc preses vi
dens se superatum iussit eu
in fluuium Oxeum ad
ligato ad collum saxo pa
pitai. Beatus aut florian
ita gaudens i exultans
pgebat ad mortem qi ad
lauacrum ducetur. Roga
bat aut beatus florianus
milites ut punirent eu
orate. i expandens man